

Бюро соціальних та політичних розробок

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ

на період з 2018 до 2020 року

КИЇВ – 2018

ЗМІСТ

1. Вступ	с.3
2. Місія та Завдання Організації	с.5
3. Реалізовані проекти.....	с.6-11
4. SWOT –Аналіз Організації	с.12
5. Стратегія розвитку за напрямками діяльності	с.12-24
6. План реалізації стратегії	с.25-26
7. Моніторинг та оцінка.....	с.27-31

1. ВСТУП

Організація була заснована 25 червня 2013 року шляхом об'єднання експертів з різних галузей для створення майданчика по виробленню спільного бачення щодо реформ в соціальній сфері. Експерти Бюро створили та організують діяльність Координаційно - експертної ради з питань соціальної політики Центру перспективних соціальних досліджень Міністерства соціальної політики та Національної академії наук України. У 2015 році у зв'язку з об'єднанням Центру перспективних соціальних досліджень з Науково - дослідному Інституті праці і зайнятості населення Мінсоцполітики і НАН України, Міністерство соціальної політики України прийняло рішення щодо продовження роботи Координаційно-експертної ради при НДІ праці і зайнятості населення Міністерства соціальної політики і Національної Академії Наук України. Представник Бюро являється секретарем Координаційно-експертної ради та забезпечує її діяльність.

З 2014 року Бюро входить до Форуму громадянського суспільства Східного партнерства (Українська національна платформа) та до Української сторони Платформи громадянського суспільства Україна - ЄС. Представник Бюро є членом Громадської ради при Міністерстві соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України, Комітету закордонних справ Верховної Ради України, бере участь в Робочій групі «Зайнятість, трудові права, здорові та безпечні умови праці, соціальна політика» та «Свобода, юстиція, права людини», а також «Демократія, права людини, належне врядування та стабільність» та «Соціальна та трудова політика, соціальний діалог». Член Експертно-консультативної групи з реалізації Угоди про асоціацію Україна ЄС Міністерства соціальної політики України. Бюро є членом Європейської Соціальної Мережі (ESN) та Коаліції на захист громадянського суспільства в Україні (CSC) яка об'єднує зусилля неурядових організацій, громадських активістів, журналістів, юристів та інших зацікавлених осіб для консолідованої протидії як окремим загрозам, так і спробам наступу на громадянське суспільство та свободу об'єднань в Україні.

У 2016 році Бюро працює над реалізацією Меморандуму, підписаного спільно з Представництвом дитячого Фонду ООН (ЮНІСЕФ), Міжнародним Благодійним Фондом «Карітас України» та низкою наукових та аналітичних центрів, що передбачає співпрацю наукових установ та неурядових організацій з метою фахової підтримки реалізації цілей сталого розвитку, ефективної соціальної політики та сприяння людському розвитку в Україні, з цією метою створено Соціальну та наукову платформу людського розвитку. Платформа є відкритим до співпраці координаційно -адвокаційним майданчиком, діє за підтримки Представництва дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні. Бюро адмініструє діяльність Соціальної та наукової платформи людського розвитку.

У 2017 року Бюро виступило ініціатором створення платформи задля спільної та консолідованої діяльності на захист свободи, справедливості та рівності у доступі жінок і чоловіків до ринку праці та захисту їх трудових і соціальних прав. Меморандум підписали: ГО «Бюро соціальних та політичних розробок», ГО «Трудові ініціативи», БО «Київський інститут гендерних досліджень», Конфедерація вільних профспілок України та Науково-дослідний інститут праці і зайнятості населення Міністерства соціальної політики і НАН України, Центр проблем імплементації європейського соціального права Київського національного університету імені Тараса Шевченка з метою цілеспрямовано працювати над забезпеченням рівних прав і можливостей на ринку праці, необхідності забезпечення рівного доступу жінкам та чоловікам до набуття фахових навичок, справедливо оплачуваної праці, соціальної інфраструктури та допомоги. Бюро виступає за необхідність викоринити в Україні усі форми прямої й прихованої дискримінації, а також забезпечити цивілізовані умови праці.

У 2018 році створено Платформу децентралізації соціальних послуг в країнах Східного Партнерства (Україна, Грузія, Вірменія), що передбачає об'єднану роботу організації щодо підвищення ефективності роботи в країнах Східного партнерства з питань соціального діалогу, соціальних сервісів і протидії дискримінації на робочих місцях. Основною ціллю якої є вдосконалення механізмів управління соціальними послугами, через їх подальшу децентралізацію і посилення ролі місцевого самоврядування, вдосконалення управління державними видатками на соціальні послуги, модернізація існуючих і впровадження нових соціальних послуг. Базовим постулатом децентралізації соціальних послуг є передача більшої частини бюджетного фінансування на надання соціальних послуг у громади та на дому, на зміну стаціонарним установам. Необхідність формування і розвиток сучасної системи соціальних послуг з домінуванням на рівні місцевої громади та на дому на зміну стаціонарним установам.

ГО «Бюро соціальних та політичних розробок» вже декілька років веде активну роботу в цій сфері, зокрема з метою виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію щодо забезпечення соціального діалогу, та соціального залучення експерти Бюро приймали участь в розробці та адвокатуванню проекту Закону України «Про соціальні послуги» (реєстр. No 4607), спрямований на реформування системи надання соціальних послуг прийнятий в першому читанні Верховною Радою України.

2. МІСІЯ ТА ЗАВДАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ

Місія

Забезпечення принципів соціальної справедливості та сталого розвитку громад шляхом об'єднання організацій громадянського суспільства та незалежних експертів задля реформування соціальної сфери України.

Завдання

Розроблення стратегій розвитку всіх напрямів соціальної сфери, а саме: соціальний захист; соціальний діалог; громадське здоров'я; питання екології тощо. Експертиза та удосконалення нормативно-правового середовища задля забезпечення проведення ефективних соціальних реформ. Вироблення спільного бачення серед організацій громадянського суспільства, які працюють в соціальній, екологічній та медичній сферах щодо напрямів та результатів реформування.

Метою діяльності Організації є здійснення громадської діяльності в напрямку сприяння розвитку та зміцнення демократичних інститутів і забезпечення впровадження технологій громадського контролю, шляхом розробки та реалізації відповідних соціально-політичних проектів та програм, здійснення виборчого моніторингу, проведення наукової, природоохоронної, культурної та освітньої діяльності. Забезпечення принципів соціальної справедливості та сталого розвитку громад.

Розробки стратегій розвитку у всіх сферах соціальної політики: соціальний захист, соціальні послуги, соціальний діалог, громадське здоров'я.

Експертиза та удосконалення нормативно-правового середовища задля забезпечення ефективних реформ та процесу євроінтеграції.

Вироблення спільного бачення серед організацій громадянського суспільства, які працюють в соціальній, екологічній та медичній сферах щодо напрямків та результатів реформування.

Забезпечення протидії дискримінації та гендерної рівності, працюємо над створенням в Україні суспільства та середовища, вільного від дискримінації.

Діяльності на захист свободи, справедливості та рівності у доступі жінок і чоловіків до ринку праці та захисту їх трудових і соціальних прав.

Створення умов для вирішення соціально значущих проблем, розробка спільних заходів для захисту і згуртування вразливих верств населення.

3. РЕАЛІЗОВАНІ ПРОЕКТИ

2014 р. Проект «Стан соціальної політики та соціального діалогу в контексті підписання Угоди про Асоціацію в Україні, Молдові, Грузії» (State social policy and social dialogue in the context of the Association Agreement in Ukraine, Moldova, Georgia) підтриманий Керівним Комітетом Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства та Європейським соціально-економічним Комітетом (EESC). В рамках проекту ГО «Бюро соціальних та політичних розробок» підготувало аналітичні документи щодо реформування системи соціального діалогу в Україні Грузії та Молдові. Соціальний діалог в Грузії, Молдові та Україні

Залучено широке коло зацікавлених сторін для громадського обговорення цих документів. Проведено круглий стіл, разом з робочою групою «Соціальна і трудова політика; Соціальний діалог Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства у співробітництві з Європейським соціально-економічним Комітетом. Круглий стіл «Соціальний діалог в контексті підписання Угоди про Асоціацію з ЄС в Україні, Молдові та Грузії». За підсумками роботи розроблено рекомендації для Урядового офісу з питань європейської інтеграції Кабінету Міністрів України, а також для соціальних партнерів щодо створення у відповідності до ст. 469-470 Угоди про асоціацію Платформи громадянського суспільства Україна-ЄС.

2015 р. Проект «Система інтегрованих соціальних послуг у Вірменії та України» (The system of integrated social services in Armenia and Ukraine)

Спільно з низкою вірменських НУО та Міністерствами соціальної політики України та Міністерством праці і соціального захисту Республіки Вірменія реалізовано проект, основним завданням якого була розробка практичних рекомендацій щодо змін в сфері надання соціальних послуг, зокрема в умовах децентралізації. Розглянуто досвід Вірменії та України у створенні єдиного центру надання соціальних послуг та підготовлено пропозиції щодо моделі фінансування системи надання соціальних послуг. За результатами проекту підготовлено пропозиції щодо моделі надання соціальних послуг в умовах децентралізації, Моніторинговий звіт про систему надання соціальних послуг в Україні, яку Міністерства обох країн підтримали та запропонувало розробити зміни до Бюджетного кодексу та Закону України «Про державно-приватне партнерство» з огляду на необхідність включення до цього закону можливостей для створення соціальних установ на принципі державно-приватного партнерства.

2015р. Проект «Громадське обговорення реформи системи соціальних послуг в Україні (Initiating multi-stakeholder dialogue on Social Reform in Ukraine)» підтримано регіональним проектом «Civil society. Dialogue for progress» European Commission. Експерти та представники громадянського суспільства обговорили нову редакцію Закону України «Про соціальні послуги», а також завдання, які стоять перед системою соціального захисту в контексті адміністративної та

бюджетної децентралізації. За результатами координування між різними експертними майданчиками для ефективного лобіювання нової редакції Закону «Про соціальні послуги» розроблено спільні заяви щодо необхідності внесення законопроекту на перше читання до Верховної Ради України; Розроблено модель залучення соціальних інвестицій на місцевому рівні та проведено їх пілотування, аналітичний документ- Пропозиції щодо реформування моделі фінансування соціальних послуг в Україні, проект Закону України "Про внесення змін до "Закону України про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні". В рамках проекту обговорено серед широкого загалу експертів презентації, які стосуються різних питань реформування соціальної сфери, зокрема, системи надання соціальних послуг: «Реформування системи надання соціальних послуг в умовах децентралізації: Модель надання соціальних послуг у територіальній громаді»; «Стратегія розвитку системи надання соціальних послуг: питання розробки»; «Реформа соціальної сфери в Україні»; «Система надання соціальних послуг та нормативне регулювання»; «Зміни до Бюджетного та Податкового кодексів України: шлях до розвитку системи надання соціальних послуг».

2015 р. Проект «Разом сильніше - новий соціальний діалог в країнах Східного Партнерства (Stronger together: the new social dialogue in EaP)»

Підписання Угоди про асоціацію між Україною, Молдовою, Грузією, з одного боку, та Європейським Союзом, з іншого - поставило перед суспільством і соціальними партнерами необхідність глибоких змін у системі соціального діалогу. Формування нової моделі відносин в цій сфері стикається з низкою проблем: в першу чергу це відсутність відповідності у європейській юридичній практиці; надмірна присутність виконавчої влади та її тиск на процес прийняття рішень, а також глибинні конфлікти всередині самих соціальних партнерів, що пов'язані із законодавчим концептом репрезентативності. Проведено круглий стіл: Соціальний діалог і сталий розвиток: порядок денний для громадянського суспільства. Проведено: Інформаційно-методичний семінар: Новий соціальний діалог в країнах Східного Партнерства.

Загальна мета проекту формування нової моделі відносин у соціально-трудовій сфері між державними інституціями, роботодавцями та профспілками для забезпечення соціальної стабільності в країні за допомогою розробки загального позиційного документу, який включатиме порівняльний аналіз соціального діалогу в трьох країнах, що реалізують Повну та всеохоплюючу зону вільної торгівлі в рамках Угоди про Асоціацію з ЄС в Україні, Молдові та Грузії. Розширення сфери компетенції соціального діалогу на екологічні питання, сферу енергетичної та екологічної безпеки, запобігання техногенним катастрофам. Результати проекту надані Керівному Комітету Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства та відділу до справ Східного Партнерства Європейського соціально-економічному Комітету. Підходи до розробки "Стратегії розвитку соціального діалогу", Аналіз стану соціального діалогу в країнах Східного партнерства.

2016 р. Проект "Прогресивні реформи, прогресивне громадянське суспільство (Advanced Reforms, Advanced Civil Society)" проект для аналізу системи соціальних послуг в Україні, Вірменії та Грузії підтриманий Керівним Комітетом Форуму Громадянського Суспільства Східного Партнерства за фінансової підтримки Європейської Комісії та Міністерства закордонних справ Республіки Чехія. В партнерстві з НГО "Центр розвитку Армавіру" (Вірменія) та Науково-інтелектуальним клубом "Діалог поколінь" (Грузія) проведено моніторинг системи надання соціальних послуг в країнах Східного Партнерства, розроблено рекомендації для Міністерств соціальної політики країн учасниць Східного Партнерства з урахуванням нормативно-правового забезпечення процесу реформування надання соціальних послуг. Було визначено загальні підходи до децентралізації надання соціальних послуг в країнах Східного Партнерства, перспективи участі не державних надавачів соціальних послуг, зокрема громадських організацій та благодійних фондів за кошти місцевих бюджетів, а також проблематику щодо забезпечення населення необхідними послугами, проаналізовано "делеговану" систему соціальних служб їх функціонування в умовах адміністративної та фінансової децентралізації. Розроблено "Report on the results of social service delivery system monitoring in Ukraine". Policy Paper "Delegated Social Services Systems in Armenia, Georgia and Ukraine" Executive Summary of the Comprehensive Report.

2016 р. Проект «Аналіз нормативно-правових та стратегічних документів у сфері реформи соціального сектору» (Analysis of legislative and strategies documents in the social reform) підтриманий Представництвом дитячого Фонду ООН (UNICEF) в Україні, в рамках якого проведено дослідження: Інтерв'ювання зацікавлених сторін та аналіз їхнього бачення реформи соціального сектору та Аналіз нормативно-правових та стратегічних документів у сфері реформи соціального сектору, розроблено: Стратегію розвитку системи соціальних послуг в Україні на період до 2022 року. Проведено картування сторін, залучених до процесів реформування соціального сектору України. Проаналізовано бачення зацікавлених сторін реформи та їх ініціатив на підтримку реформи соціального сектору. Проаналізовано нормативно-правову базу та стратегічні документи у сфері реформи соціального сектору. Здійснено аналіз недоліків та слабких місць сучасних процесів реформування соціального сектору. Проведено аналіз розробки та впровадження стандартів соціальних послуг. Результати проекту було представлено на широкому круглому столі у співпраці з Міністерством соціальної політики України.

2016 р. Проект "Підходи до соціальної реформи: від інновацій до традицій" (Approaches to social reform: from innovation to tradition) підтриманого Представництвом дитячого Фонду ООН (UNICEF) в Україні, метою якого є розробка пропозицій щодо підготовки до довгострокового впровадження інтегрованої моделі соціального сектору і мінімізації загроз системі соціального

захисту на час реформування. Розроблено ідеологічну основу для спільного бачення: "Інтегровану модель соціального сектору". Утворено Соціальну та наукову платформу людського розвитку, яка має стати широким адвокаційним майданчиком, що забезпечить одночасно якісний науковий супровід реформи соціального сектору, а також широку громадську адвокацію напрацювань. Підписано Меморандум про взаєморозуміння та спільну роботу з низкою провідних наукових установ та громадських організацій. Розроблено пропозиції щодо підготовки до довгострокового впровадження інтегрованої моделі соціального сектору і мінімізації загроз системі соціального захисту на час періоду реформування. Підготовано короткострокові рекомендації щодо удосконалення нормативно забезпечення системи соціального захисту населення на перехідний період децентралізації; Підготовано рекомендації щодо проведення фінансової пріоретизації з урахуванням інтеграційних підходів; Підготовано рекомендації щодо втілення Інтегрованої моделі: "План впровадження Інтегрованої моделі" на державному та місцевому рівнях з 2018 року. Розроблено концепцію Єдиного центру надання соціальних послуг з урахуванням «Інтегрованої моделі» та досвіду роботи центрів соціальних служб у Вінниці та Одесі; Розпочата співпраця з органами місцевого самоврядування, зокрема з об'єднаними територіальними громадами Вінницької та Одеської областей.

2017р. Проект "Практики роботи Мінсоцполітики із забезпечення рівності жінок і чоловіків на ринку праці в контексті імплементації відповідних директив Ради ЄС" (The practice of the Ministry of Social Policy to ensure gender equality in the labor market in the context of the relevant EU directives) підтриманий Міжнародним Фондом «Відродження», реалізує ГО "Бюро соціальних та політичних розробок", у співпраці з коаліцією із 4-х організацій, Київського інституту гендерних досліджень, ГО «Трудові ініціативи», Конфедерація вільних профспілок України та НДІ праці і зайнятості населення МСП та НАН України. Проектом проведено декілька заходів – установча зустріч з підписанням Меморандуму; Всеукраїнська нарада представників виконавчої влади та експертних середовищ з питань забезпечення трудових прав; аналітична робота по деталізованому вивченню ситуації та розробці рекомендацій стосовно імплементації шести антидискримінаційних директив ЄС "На шляху до ЄС: рівні права і можливості українських громадян у доступі до праці"; , а також сприяння гендерній рівності та наданню рівних можливостей для жінок та дівчат відповідно до положень Плану дій ЄС. Проектом передбачено спільне сформоване уявлення представників влади і експертів із НУО стосовно плану заходів з імплементації згаданих директив, що є основною метою проекту. Проведено Міжнародну конференцію «Уряд і бізнес: чи є перспективи впровадження недискримінаційних норм на ринку праці?». Опубліковано аналітичне дослідження «Гендерна дискримінація у доступі до праці та послуг: оцінка стану впровадження в Україну антидискримінаційних Директив Ради ЄС»

2017р. Проект "Крок вперед до децентралізації соціальних сервісів в країнах Східного Партнерства" (Step Forward to Social Services Decentralization in Eastern Partnership Countries), підтримав Форуму громадянського суспільства Східного Партнерства. Проект реалізується спільно з неурядовими організаціями Грузії (Науково-інтелектуальний клуб "Діалог поколінь") і Вірменії (Центр розвитку Армавір). Метою проекту є поділитись досвідом України з питань децентралізації соціальних сервісів, вивчити досвід Грузії щодо ваучерної системи і створення системи з просування концепції децентралізації соціальних сервісів в країнах Східного партнерства. В рамках проекту відбулись візити в Україну (м. Одеса для вивчення децентралізації соціального сектора в Україні і ознайомлення з впровадженням Інтегрованої моделі соціального сектора) і Грузію (м. Тбілісі - м. Кутаїсі з метою вивчення досвіду, підвищення інформованості місцевих НУО та медіа щодо питань децентралізації соціальних сервісів) Також створено Платформу децентралізації соціальних сервісів країн Східного Партнерства, яка буде взаємодіяти задля подальшого адвокатування розроблених документів на державному та регіональному рівнях з Соціальною та науковою платформою людського розвитку.

2017р. Проект «Сильна місцева громада – Соціальна місцева громада» (Strong local communities - Social local communities) підтримано Представництвом дитячого Фонду ООН (UNICEF) в Україні, спрямовано на покращення діяльності окремих територіальних громад у соціальній сфері, надання їм методологічної та технологічної підтримки, удосконалення механізмів моніторингу та оцінки використання коштів у рамках програмно-цільового методу фінансування. Буде розроблено комплексний підхід до планування та фінансування освітніх, соціальних програм та проектів охорони здоров'я. ОТГ отримують не тільки ресурсну, методологічну та інформаційну підтримку, а також рекомендації щодо залучення соціальних інвестицій у соціальну сферу для більш ефективного використання коштів у рамках програмно-цільового методу фінансування. Проведення круглого столу: Соціальне інвестування, як засіб вирішення соціальних проблем громади та інструмент залучення додаткового фінансування та круглого столу: Створення умов для вирішення соціально значущих проблем, розробка спільних заходів для захисту і згуртування вразливих верств населення. За час реалізації проекту будуть проведені такі заходи, як: аналіз та визначення спроможності ОТГ, індексу розвитку людського потенціалу, структурування ОТГ за їх унікальними ознаками, надання рекомендацій для кожної ОТГ, планування дій ОТГ щодо розвитку соціального сектору, розробка планів розвитку територіальних громад. Основною метою проекту є закладення фундаменту впровадження «Інтегрованої моделі соціального сектору».

2018р. Проект "Практики роботи МСП щодо посилення експертної роботи з імплементації "антидискримінаційних" директив Ради ЄС» (Practice of the Ministry of social policy on the implementation of the anti-discriminative EU directives)

підтриманий Міжнародним Фондом «Відродження». Основна ціль проекту посилити експертну участь громадянського суспільства в реалізації Угоди про асоціацію Україна- ЄС в частині недискримінації та гендерної рівності у сфері праці, зайнятості та соціальної політики шляхом аналізу й розробки нагально необхідних підзаконних нормативних актів, нормативної бази до законопроектів, поданих на імплементацію «антидискримінаційних» Директив Ради ЄС. В рамках проекту підготовлено аналітичний звіт, розроблено ряд рекомендацій щодо нагально необхідних підзаконних нормативних актів та нормативної бази до законопроектів, поданих на імплементацію «антидискримінаційних» Директив Ради ЄС; проведення Координаційно-експертної ради з питань соціальної політики та підсумкової експертної наради.

2018 р. Проект "Соціальне партнерство заради рівності" (Social Partnership for Equality) підтримано Форумом громадянського суспільства Східного Партнерства що фінансується ЄС. Проект поширюється на 4 країни: Україна, Вірменія, Грузія та Молдова. Партнерами проекту є дві найбільші профспілкові організації України: Конфедерація вільних профспілок України та Федерація профспілок України, а також профспілки та неурядові громадські організації Грузії, Молдови та Вірменії. Основними цілями проекту є створення аналітичного огляду антидискримінаційного законодавства чотирьох країн та міжнародну платформи для координації діяльності в країнах Східного Партнерства у сфері протидії дискримінації. У рамках проекту проведено спільні заходи з учасниками Робочої Групи 1 "Демократія, права людини, належне урядування та стабільність" та Робочою групою 5 "Соціальна та трудова політика, соціальний діалог" Форуму громадянського суспільства Східного партнерства.

Експерти Бюро беруть участь в підготовці комплексного звіту по моніторингу виконання Угоди про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом, зокрема імплементація положень щодо рівності та недискримінації в галузі зайнятості, соціальної політики та послуг, а також у сфері зайнятості, трудових прав, безпечних умов праці та соціального захисту. Представник Бюро являється членом Експертно-консультативної групи з реалізації Угоди про асоціацію Україна ЄС Міністерства соціальної політики України.

4. SWOT-АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЇ

SWOT-АНАЛІЗ УБА	
Сильні сторони	Слабкі сторони
наявна координаційно-ініціативна група;	нерозвинена організаційна структура
авторитетна та професійна команда;	недостатня кількість людей в команді;
незалежна та незаангажована організація;	перевантаженість членів команди;
налагоджені контакти з партнерами;	неналагоджена робота статутних органів;
інформативний веб-сайт;	відсутні прописані внутрішні процедури;
актуальні напрямки діяльності;	відсутня фандрейзингова та комунікативна стратегія
достатній рівень публічності організації;	відсутність чітких стандартів діяльності;
досвід міжнародних проектів та ініціатив;	застарілий дизайн веб-сайту;
наявність експертів високого рівня.	відсутність партнерських зв'язків з великим фінансовими колами в Україні.
Можливості	Загрози
- можливість залучення зовнішніх експертів;	- політична та економічна нестабільність в країні;
- проведення публічних заходів;	- загроза війни;
- адвокація законопроектів;	- зміна пріоритетів, обсягів та форм фінансування міжнародних донорів.
- розробка фандрейзингового плану та комунікативної стратегії;	
- пошук партнерів для двосторонніх проектів;	

5. СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗА НАПРЯМКАМИ ДІЯЛЬНОСТІ

Цільова аудиторія:

- Центральні органи виконавчої та законодавчої влади
- Неурядові організації,
- Академічні інституції,
- Аналітичні центри,
- Агенції регіонального розвитку,
- Органи місцевого самоврядування,
- Незалежні ЗМІ,
- Міжнародні організації,
- Донорські організації

Стратегічні напрями роботи організації за сферами діяльності:

1. Сфера зайнятості, охорони здоров'я, соціальної політики та рівних можливостей, соціального діалогу.

ГО «Бюро соціальних та політичних розробок» вже декілька років веде активну роботу в сфері соціальних послуг, зокрема, з метою **виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію з ЄС щодо забезпечення соціального діалогу, соціального захисту та соціального залучення**. Експерти Бюро приймали участь в розробці та адвокатуванню проекту Закону України «Про соціальні послуги» (реєстр. № 4607) що спрямований на реформування системи надання соціальних послуг та прийнятий в першому читанні Верховною Радою України в минулому році, також його включено в Дорожню карту законодавчого забезпечення виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Хоча в урядових звітах по виконанню Угоди про асоціацію Україна - ЄС проект Закону України «Про соціальні послуги» N4607 на першому місці, і його включено в Дорожню карту законодавчого забезпечення виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, його вкрай необхідно **доповнити гендерною складовою**. Лишається під питанням доступ до деяких послуг дівчат та жінок, які живуть з ВІЛ та інших вразливих категорій. Захист прав дівчат і жінок зараз, можливо, ще актуальніший, ніж в попередній час, особливо враховуючи виклики децентралізації. Цей законопроект входить до блоку законодавчих ініціатив, що потребують додаткового опрацювання, а можливо і політичних консультацій, так само, як і законопроекти «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації із правом Європейського Союзу)» та проект Закону України «Про внесення змін (щодо трудових прав)». Тому, серед ключових завдань наступного року виконання наших зобов'язань по CEDAW, на нашу думку, неодмінно мають бути експертизи та адвокатування відповідних законопроектів, що визначатимуть права жінок у доступі до послуг та до праці. Крім названих нами та колегами, це: Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо надання додаткових гарантій, пов'язаних з поєднанням сімейних і трудових обов'язків)», який має регулювати так звані батьківські відпустки; та нова редакція Закону України «Про колективні договори та колективні угоди», яка потребує доповнення гендерною складовою».

Політико-економічні перетворення в Україні що проходять на тлі стагнації економіки і гібридної війни з державою-агресором, як наслідок маємо зниження рівня соціальних стандартів викликане недостатнім фінансуванням їх з державного бюджету, відсутність соціальної захищеності призводить до зростання напруженості і протесаних настроїв в суспільстві.

Вирішенням цієї проблеми повинна стати **консолідація зусиль громадських, благодійних та донорських організацій, спрямованих на соціальне**

інвестування, створення та розвиток виробництва соціальних послуг, які відповідають сучасним вимогам і стандартам, що в кінцевому підсумку повинно сприяти підвищенню якості життя громадян.

Як забезпечити якісними послугами усіх членів громади, та зрозуміти, що потрібно створювати, щоб охопити усіх, хто їх потребує ?:

1. Варто зробити та запровадити соціальний паспорт громади. Для цього треба виявити основні цільові групи: хто є споживачами послуг і які вони. Треба вивчати потреби кожної групи, при цьому відрізняючи від них проблеми (нарко, алкозалежна чи просто сім'я у СЖО). Бо саме знання потреб надає можливість усунути проблеми

2. Треба зробити аналіз наявних надавачів, тобто, тих, хто може забезпечити медичні, соціальні, освітні послуги, а також - послуги в областях культури і спорту. Зробивши це, варто зіставити наявних надавачів на наявних отримувачів, що висвітлить картину того, яка група мешканців ще є не охопленою послугами належної якості. Тоді треба думати, як задовольнити їх потреби. На державному рівні розробити і втілити в практику єдиний реєстрів надавачів та отримувачів соціальних послуг.

3. В громадах добре знають ті сім'ї, які віддали своїх дітей до інтернатів по заяві батьків, та обставини, в яких вони живуть. Отже, про кожну сім'ю в громаді знають, чи варто повертати дітей назад. Бо повернення обов'язково має відбуватися в безпечне середовище. Тобто треба або допомогти сім'ї задовольнити її потреби, щоб вона могла прийняти дитину назад і їй там було безпечно, або - позбавити батьків прав і влаштувати дитину в сімейну форму виховання, які також треба створювати в громадах.

Окремий напрям роботи БСПР – забезпечення доступу до якісної освіти та подальшого працевлаштування для соціально – мало захищених верств населення.

2. Сфера демократії, прав людини, належного урядування та стабільності.

В даній сфері діяльності Бюро - адвокатування законопроектів «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації із правом Європейського Союзу)» та Проект Закону України «Про внесення змін (щодо трудових прав)».

Ключовим завданням на наступні роки вбачаєм для себе розробку та адвокатування проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо надання додаткових гарантій, пов'язаних з поєднанням сімейних і трудових обов'язків)» відносно так званих батьківських відпусток та доповненням гендерної складової до нової редакція Закону України «Про колективні договори та колективні угоди» щодо недискримінаційних правил

на ринку праці, а саме включення питань попередження стигми і дискримінації в трудових відносинах до Генеральної угоди - черговий крок у цьому напрямку. Гендерна рівність та недискримінація повинні стати основою дій, що здійснюються в рамках політики Східного партнерства Європейського Союзу, задля забезпечення повної підтримки суспільствами країн партнерів ЄС. Гендер несе в собі певну соціальна роль. Ми намагаємося пояснити депутатам, що ми можемо заперечувати поняття «гендер», нам воно може не подобатися, ми можемо навіть заборонити його, але те, що воно означає, тобто соціальну роль, яку відграють або чоловіки, або жінки в різних ситуаціях, не заборониш. Кожен з нас одночасно відіграє велику кількість соціальних ролей. Ми є працівниками, дружинами, дітьми, матерями, батьками, друзями. Це все різні соціальні ролі. Для жінки вважається «нормальною» соціальна роль матері, дружини, виховательки, але «не є прийнятною» роль військовослужбовця чи керівниці великої компанії.

Прийняття цієї статті конвенції, в тому обсязі, в якому воно є, є нашою точкою відриву від держав третього світу. Експлуатація ідеї традиційних цінностей і традиційних ролей жінок і чоловіків є неприпустимою, так само як і маніпуляція релігійністю, вірою.

Для досягнення стратегічно мети **по імплементації принципів гендерної політики ЄС у правовому полі України**, слід здійснити ряд завдань:

- ініціювати розгляд стану імплементації урядом 6-ти «недискримінаційних» Директив ради ЄС Угоди про асоціацію Україна - ЄС. (Директиви NN 2000/43/ЄС від 29 червня 2000 «Щодо імплементації принципу рівноправності осіб незалежно від расової або етнічної приналежності»; 2000/78/ ЄС від 27 листопада 2000 що встановлює загальні рамки рівноправного поводження у сфері зайнятості і професійної діяльності; 2004/113/ЄС від 13 грудня 2000 «Про імплементацію принципів рівності чоловіків і жінок у доступі до товарів і надання послуг»; 96/34/ЄС від 3 червня 1996 «Про рамкову угоду щодо батьківської відпустки, укладену UNICE, SEEP і ETUC»; 92/85/ЄЕС від 19 жовтня 1992 «Про вжиття заходів з поліпшення безпеки та охорони здоров'я на виробництві вагітних працівниць, працівниць, які нещодавно народили, або годують, Директиви 89/391/ЄЕС»); 79/7/ЄЕС від 19 грудня 1978 «Про поступову імплементацію принципу рівності чоловіків і жінок у сфері соціального забезпечення»).

- виступити з ініціативою перед Комітетом Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, та Комітетом Верховної Ради України з питань євроінтеграції, щодо розгляду ними стану імплементації та виконання Україною згаданих Директив Ради ЄС та відповідних конвенцій Міжнародної організації праці: Конвенція про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності 1951 року (№100), ратифікована Україною 22 жовтня 1999 року; Конвенція Міжнародної організації праці про мінімальні норми соціального забезпечення 1952 року (№102), ратифікована Україною 16 березня 2016 року; Конвенція про захист материнства 1952 року (№103), ратифікована Україною 15 червня 2000 року; Конвенція про дискримінацію в галузі праці та занять 1958 року (№111), ратифікована Україною 24 червня 1975

року; Конвенція про працівників з сімейними обов'язками 1981 року (№156), ратифікована Україною 22 жовтня 1999 року.

В порядок сприяння приведенню законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність з Конституцією України, міжнародними стандартами в цій сфері - розглянути питання щодо посилення експертного супроводу процесу імплементації Директив Ради ЄС з боку громадських та науково-експертних установ:

- сприяти і підтримати створення, в рамках роботи Координаційно-експертної Ради з питань соціальної політики (КЕР) Науково-дослідного Інституту праці і зайнятості населення Мінсоцполітики і НАНУ, аналітично-консультативної групи щодо імплементації вищенаведених Директив, гендерної експертизи законодавчих ініціатив у сфері праці та послуг, гендерної експертизи реформ у сфері праці та послуг;

- ініціювати проведення консультацій з Мінсоцполітики, СПО роботодавців, профспілками та заінтересованими організаціями громадянського суспільства щодо можливості ратифікації наступних конвенцій МОП, важливих з огляду на потребу ліквідувати прогалини в законодавчому забезпеченні рівних прав та можливостей:

- Ініціювати, за підтримки представників СПО роботодавців, профспілками та громадянського суспільства, розробку законопроекту про запровадження (гендерного аудиту) та планів гендерної рівності на підприємствах, в установах та організаціях, з урахуванням досвіду ЄС, та розробку інструментарію для інспекторів праці щодо забезпечення запровадження таких планів на робочих місцях.

- включити представників наукових установ та громадянського суспільства, що займаються питаннями гендерної рівності у соціальних та трудових правах до складу Консультативної ради при Уповноваженому ВРУ з прав людини, для забезпечення виконання викладених вище завдань.

- включити представників наукових установ та громадянського суспільства, що займаються питаннями гендерної рівності у соціальних та трудових правах, до складу Експертної ради з питань дотримання трудових прав при Представникові Уповноваженого з питань дотримання соціально-економічних та гуманітарних прав.

- розширити діалог щодо імплементації недискримінаційних Директив Ради ЄС та згаданих Конвенцій МОП між експертами та управлінцями України, країн Східного партнерства і ЄС, а також Гендерними уповноваженими цих країн. Взяти до уваги кращі практики імплементації недискримінаційних Директив ЄС та згаданих конвенцій МОП у форматі ЄС+3 (Україна, Грузія, Молдова) та можливість їх запровадження в Україні. (Провести відповідний захід: міжнародний «круглий стіл» або панельну дискусію.)

- рекомендувати Державній службі зайнятості України разом з представниками громадянського суспільства розробити гендерно-чутливі активні

програми зайнятості для залучення до продуктивної праці жінок і чоловіків, особливо з уразливих груп.

- рекомендувати Державній службі України з питань праці – розробити інструментарій для інспекторів праці щодо запобігання проявам дискримінації в трудових відносинах та забезпечення додержання законодавства про працю у світлі ратифікованих Україною конвенцій МОП про інспекцію праці в промисловості і торгівлі 1947 року (№81) та про інспекцію праці в сільському господарстві 1969 року (№129) та з урахуванням кращих практик країн ЄС.

Створення умов для гармонійного поєднання працівниками професійних та сімейних обов'язків є одним із ключових завдань соціальної політики кожної держави. В Україні на сьогодні існують лише окремі нормативні положення у цій сфері. Недосконалість нормативної бази, існування гендерних стереотипів в суспільстві зумовлює обмежені можливості для працівників належним чином поєднувати професійні та сімейні обов'язки. Ця ситуація вимагає посилення експертної роботи, а саме проведення правової експертизи діючих нормативних актів, що стосуються вагітних жінок і жінок, які мають дітей, розроблення пропозицій щодо вдосконалення національного трудового законодавств в частині забезпечення безпечних умов праці жінок та посилення контролю за роботодавцем.

На основі аналізу досвіду передових практик держав – членів ЄС щодо імплементації зазначених конвенцій пропонується розробити Білі книги щодо внесення змін до законодавства України з метою імплементації директиви ЄС № 92/85/ЄЕС, Конвенції МОП №183, ст.7 Конвенції МОП №171. Директива 92/85/ЄЕС зокрема передбачає, що вагітні працівниці, працівниці, які нещодавно народили або які годують у багатьох відношеннях мають розглядатися як особлива група ризику, та щодо охорони їх праці мають бути вжиті певні заходи.

Охорона праці таких жінок не повинна негативно відбитися на ставленні до них на ринку праці або обмежувати їх у питаннях зайнятості, які у відповідності до директив передбачають рівноправне поводження щодо чоловіків та жінок. Певні види робіт можуть представляти собою особливий ризик для вагітних працівниць, працівниць, які нещодавно народили та які годують, пов'язаний з дією шкідливих агентів, процесами або умовами праці; такі ризики необхідно оцінити та результати такої оцінки мають повідомлятися працівницям та їх представникам і вжиті запобіжні заходи для їх захисту. Зазначена категорія жінок не повинна займатися роботою, яка згідно з оцінкою, пов'язана з впливом, що загрожує безпеці та здоров'ю, певних особливо шкідливих агентів або з умовами праці. Також вагітні працівниці, працівниці, які нещодавно народили та які годують не повинні працювати вночі, у тих випадках, якщо такі положення є необхідним з точки зору безпеки та здоров'я. Відповідно до статті 7 Конвенції МОП № 171 слід вживати певних заходів, котрі забезпечують наявність альтернативної нічної праці роботи для працюючих жінок, які в протилежному разі були б змушені виконувати роботу в нічний час до і після народження дитини.

Створення умов для гармонійного поєднання працівниками професійних та сімейних обов'язків є одним із ключових завдань соціальної політики кожної держави. В Україні на сьогодні існують лише окремі нормативні положення у цій сфері. Недосконалість нормативної бази, існування гендерних стереотипів в суспільстві зумовлює обмежені можливості для працівників належним чином поєднувати професійні та сімейні обов'язки.

Ратифікація Стамбульської конвенції. Конвенція захищає не лише жінок, а також чоловіків, які, хоч і рідше, можуть бути жертвами домашнього насильства. Також вона захищає дітей, адже, навіть якщо насильство не торкається їх безпосередньо, вони все одно визнаються потерпілими від нього. Спостереження за домашнім насильством травмує психіку дитини та прирівнюється до насильства по відношенню до дитини.

Ратифікація Стамбульської конвенції передбачатиме гармонізацію відповідного українського законодавства з європейським, будуть внесені зміни та доповнення до 6 кодексів та до понад 10 законів. Серед них – Кримінальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Сімейний кодекс України, Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» тощо. Що стосується Закону України «Про попередження насильства в сім'ї», то зараз готова його нова редакція – проект закону «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Стосовно «Стратегії з прав людини» «Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у всіх сферах життєдіяльності суспільства». Терміни виконання цього розділу складають 3 роки. Проблема цих частин плану у тому, що стратегічні напрями записані у ньому як тактичні кроки, що підлягають виконанню. І відповідно, поставлені в цих пунктах завдання погано корелюють із кадровими ресурсами, часовими ресурсами та функціональним навантаженням співробітників, записаних як відповідальні виконавці. Вочевидь, такого аналізу при складанні плану ніхто не робив.

Загальний висновок:

1) Великі стратегічні напрями з міжнародних документів (Пекінська декларація і Платформа дій; Конвенція з ліквідації всіх форм дискримінації щодо жінок), або й самі ці стратегічні документи ПОВНІСТЮ (Європейська стратегія з гендерної рівності) – вписані як конкретні пункти даного Плану заходів.

2) Обсяги визначених у Плані завдань ніяк не співставленні із кадровими можливостями, кваліфікацією та навантаженням відповідальних співробітників, та конфліктує із ними.

3) Об'єми планованого дуже значні, вони вимагають розробки окремої, глобальної й довготривалої, Стратегії гендерних перетворень українського суспільства, розрахованої на 10-15 років, і значно перевищують можливості даного документа – Плану заходів до стратегії з прав людини.

На нашу думку, необхідно скоригувати дані пункти Плану, вдавшись до процедур ієрархізації: визначивши перші за пріоритетністю, другі за пріоритетністю, треті за пріоритетністю тощо задачі, які б реально можна виконати.

Загальна рекомендація.

Наведені в Плані заходів пункти дій варто пріоретизувати. Для виконання, варто відібрати 2-3 основних і першочергових для країни заходи; решту 10 пунктів краще мінімізувати. Оптимально було б внести відповідні корективи в тіло цього документа.

Об'єднана робота організації щодо підвищення ефективності роботи в країнах Східного партнерства з питань соціального діалогу, соціальних сервісів і протидії дискримінації на робочих місцях. Меморандум створює платформу, основною ціллю якої є вдосконалення механізмів управління соціальними послугами, через їх подальшу децентралізацію і посилення ролі місцевого самоврядування, вдосконалення управління державними видатками на соціальні послуги, модернізація існуючих і впровадження нових соціальних послуг. Базовим постулатом децентралізації соціальних послуг стає передача більшої частини бюджетного фінансування на надання соціальних послуг у громади. Формування і розвиток сучасної системи соціальних послуг з домінуванням на рівні місцевої громади дозволить:

- розширити спектр цільових соціальних груп і одночасно підвищити адресність і якість надання соціальних послуг;
- забезпечити доступність, ефективність розподілу і використання фінансових, матеріальних, кадрових ресурсів завдяки кращому реагуванню на потреби людей;
- забезпечити чіткий взаємозв'язок між засобами, які платять платники податків, і послуг, що надаються в суспільстві за рахунок цих коштів;
- створити сприятливі умови для надання соціальних послуг недержавними суб'єктами.

Окремий напрям роботи - освітні заходи з різних тематик (згідно з діяльністю Бюро) для об'єднаних територіальних громад.

На рівні органів місцевого самоврядування дотепер не вирішено проблему ефективної взаємодії з поліцією в питаннях безпеки, зокрема при створенні систем фото та відеофіксації правопорушень. Питання безпеки на місцевому рівні охоплюють значне коло загроз (кримінальні, пожежні, техногенні, екологічні, соціо-економічні, транспортні, енергетичні, інформаційні тощо), що потребують централізованого управління та швидкого реагування, а також інформування та залучення мешканців до їх вирішення. Тому важливим є вдосконалення порядку взаємодії ОМС з правоохоронними органами, громадськими організаціями, суб'єктами господарювання та громадянами в питаннях забезпечення правопорядку, у т.ч. щодо попередження адміністративних та інших нетяжких злочинів, з використанням єдиного інформаційного простору для усіх суб'єктів.

передбачені наступні ключові заходи:

- Аналіз нормативно-правової бази створення ситуаційних центрів для ОМС, надання громадам рекомендацій та консультацій на основі проведеного аналізу
- Аналіз ефективності діяльності органів правопорядку на місцях та можливостей додаткових механізмів забезпечення правопорядку та громадської безпеки у взаємодії з: муніципальними комунальними підприємствами з питань безпеки, приватними детективами та охоронними компаніями, суб'єктами сфери технічних засобів безпеки, громадськими формуваннями, добровільними загонами пожежної безпеки, громадськими інспекторами та ін.
- Концептуальне обґрунтування структури та функцій ситуаційних центрів місцевого рівня, експертна підтримка ОМС в громадах при їх створенні та функціонуванні.
- Проведення заходів (1)круглий стіл за участі органів місцевого самоврядування та поліції 2) стратегічна сесія спільно з активними мешканцями громад для виявлення пріоритетних проблеми безпеки та способів участі громадськості в їх вирішенні) у громадах для побудови сталої взаємодії між різними зацікавленими сторонами у громадах на принципах інклюзивності різних груп.
- Консультативна та експертна підтримка формування бюджетних програм та проєктів ОМС в галузі громадської безпеки та запобігання надзвичайним ситуаціям «Безпечна громада».

Для вирішення системних проблем громад у сфері безпеки:

1. Створення ситуаційних центрів місцевого рівня на основі співпраці між територіальною громадою та поліцією (як окремих підрозділів, чи в рамках діючих)
2. Економія фінансових витрат та підвищення ефективності використання технічних засобів контролю шляхом багатоцільового, спільного їх використання органами правопорядку, місцевими органами управління комунальним господарством, зацікавленими комерційними структурами.

3. Сфера енергетики, транспорту, захисту навколишнього природного середовища та сталого розвитку

1. Аналітика соціально-економічних наслідків втрат від дорожньо-транспортних пригод.
2. Формулювання економічних інтересів населення України.
3. Зелений, екологічний та безпечний транспорт

4. Сфера науки та культури, інформаційного суспільства, комунікацій.

1. Експерти, що були залучені до проєкту «Підходи до соціальної політики: від інновації до традиції», презентували свої напрацювання: Методологічні засади надходжень до бюджету ОТГ (Академія фінансового управління), Пропозиції щодо фінансових механізмів забезпечення функціонування інтегрованої соціальної

моделі людського розвитку (ІБСЕД), Функції Єдиного центру надання соціальних послуг на рівні ОТГ (МГО «Соціальні ініціативи з охорони праці та здоров'я»), Модель єдиного центру надання соціальних послуг на рівні великого міста (Одеського міського центру надання соціальних послуг для сім'ї, дітей та молоді), Наскрізнi індикатори Моделі забезпечення людського розвитку (соціальна складова) (ІДСД імені М. Птухи) та Методику розрахунків індикаторів функціонування моделі соціального сектору України (НДІ праці та зайнятості населення).

5. Сфера організаційного розвитку БСПР.

У даному напрямку важливо зосередити зусилля на моніторингу впливу організації та перевірки ефективності діяльності. Одним із важливих аспектів є формування ставлення до організації як фахівців, що дозволить впливати на громадську думку з позиції громадської експертизи.

Стратегічні напрями діяльності та операційні цілі:

1. Стратегічний напрям А: сприяння виконанню зобов'язань України за Угодою про асоціацію з ЄС щодо забезпечення соціального діалогу, соціального захисту та соціального залучення

Стратегічна ціль А.1. Доповнити гендерною складовою Дорожню карту законодавчого забезпечення виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС

- Операційна ціль А.1.1. Експертиза та адвокатування проекту закону України «Про соціальні послуги» N4607 у аспекті права жінок у доступі до послуг та до праці

- Операційна ціль А.1.2. Експертиза та адвокатування законопроекту «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо гармонізації законодавства у сфері запобігання та протидії дискримінації із правом Європейського Союзу)» та проект Закону України «Про внесення змін (щодо трудових прав)» у аспекті права жінок у доступі до послуг та до праці

- Операційна ціль А.1.3. Експертиза та адвокатування законопроекту «Про внесення змін (щодо трудових прав)» у аспекті права жінок у доступі до послуг та до праці

2. Стратегічний напрям В. Консолідація зусиль громадських, благодійних та донорських організацій, спрямованих на соціальне інвестування, створення та розвиток виробництва соціальних послуг

Стратегічна ціль В1. Забезпечення доступу до якісної освіти та подальшого працевлаштування для соціально - мало захищених верств населення.

- Операційна ціль В.1.1. Інформування суспільства по концепції функціонування Ради Соціального Інвестування.

- Операційна ціль В.1.2. Адвокація законопроектів, що сприяють вирішенню соціальних проблем.

Стратегічна ціль В2. Розробка соціального паспорту громади.

- Операційна ціль В.2.1. Виявлення основних цільових груп та споживачів послуг
- Операційна ціль В.2.2. Аналіз наявних надавачів послуг, тобто, тих, хто може забезпечити медичні, соціальні, освітні послуги, а також - послуги в напрямках культури і спорту.
- Операційна ціль В.2.3. Аналіз стану задоволення проблем громади для визначення груп мешканців, що ще не охоплені послугами належної якості.

3. Стратегічний напрям С: Досягнення гендерної рівності у правовому полі України

Стратегічна ціль С.1 Імплементатії принципів гендерної політики ЄС у правовому полі України

- Операційна ціль С1.1. Ініціювати розгляд стану імплементатії урядом 6-ти «недискримінаційних» Директив ради ЄС Угоди про асоціацію Україна - ЄС.
- Операційна ціль С1.2. Виступити з ініціативою перед Комітетом Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення, та Комітетом Верховної Ради України з питань євроінтеграції, щодо розгляду ними стану імплементатії та виконання Україною згаданих Директив Ради ЄС та відповідних конвенцій Міжнародної організації праці.

Стратегічна ціль С2. Приведення законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність з Конституцією України, міжнародними стандартами в цій сфері

- Операційна ціль С.2.1 Розглянути питання щодо посилення експертного супроводу процесу імплементатії Директив Ради ЄС з боку громадських та науково-експертних установ.
- Операційна ціль С.2.2. Сприяти і підтримати створення аналітично-консультативної групи щодо гендерної експертизи законодавчих ініціатив у сфері праці та послуг, гендерної експертизи реформ у сфері праці та послуг.
- Операційна ціль С.2.3. Ініціювати проведення консультацій з Мінсоцполітики, СПО роботодавців, профспілками та заінтересованими організаціями громадянського суспільства щодо можливості ратифікації конвенцій МОП.
- Операційна ціль С.2.4. Ініціювати розробку законопроекту про запровадження (гендерного аудиту) та планів гендерної рівності на підприємствах, в установах та організаціях.
- Операційна ціль С.2.5. Включити представників наукових установ та громадянського суспільства, що займаються питаннями гендерної рівності у соціальних та трудових правах до складу Консультативної ради при Уповноваженому ВРУ з прав людини.
- Операційна ціль С.2.6. Включити представників наукових установ та громадянського суспільства, що займаються питаннями гендерної рівності у соціальних та трудових правах, до складу Експертної ради з питань дотримання

трудових прав при Представникові Уповноваженого з питань дотримання соціально-економічних та гуманітарних прав.

- Операційна ціль С.2.7. Розширити діалог щодо імплементації недискримінаційних Директив Ради ЄС між експертами та управлінцями України, країн Східного партнерства і ЄС, а також Гендерними уповноваженими цих країн.

- Операційна ціль С.2.8. Рекомендувати Державній службі зайнятості України разом з представниками громадянського суспільства розробити гендерно-чутливі активні програми зайнятості для залучення до продуктивної праці жінок і чоловіків, особливо з уразливих груп.

- Операційна ціль С.2.9. Рекомендувати Державній службі України з питань праці – розробити інструментарій для інспекторів праці щодо запобігання проявам дискримінації в трудових відносинах та забезпечення додержання законодавства про працю.

Стратегічна ціль С3. Ратифікація Стамбульської конвенції.

- Операційна ціль С3.1. Сприяти внесенню змін та доповнення до 6 кодексів та до понад 10 законів, у рамках ратифікації конвенції.

Стратегічний напрямок D. Сприяння підвищенню ефективності роботи в країнах Східного партнерства з питань соціального діалогу, соціальних сервісів і протидії дискримінації на робочих місцях.

Стратегічна ціль D1. Децентралізація соціальних послуг.

- Операційна ціль D1.1. Сприяння передачі більшої частини бюджетного фінансування на надання соціальних послуг у громадах, на дому, а не системам установ стаціонарного типу.

- Операційна ціль D1.2. Експертиза створення сприятливих умов для надання соціальних послуг недержавними суб'єктами.

Стратегічна ціль D2. Підвищення організаційної спроможності об'єднаних територіальних громад.

- Операційна ціль D2.2. Проведення освітніх та просвітницьких заходів для ОТГ.

Стратегічний напрямок E. Сприяння ефективній взаємодії місцевого самоврядування з поліцією в питаннях безпеки

Стратегічна ціль E.1. Сприяння вдосконалення порядку взаємодії ОМС з правоохоронними органами, громадськими організаціями, суб'єктами господарювання та громадянами в питаннях забезпечення правопорядку

- Операційна ціль E.1.1. Аналіз нормативно-правової бази створення ситуаційних центрів для ОМС, надання громадам рекомендацій та консультацій на основі проведеного аналізу;

- Операційна ціль E.1.2. Аналіз ефективності діяльності органів правопорядку на місцях та можливостей додаткових механізмів забезпечення правопорядку та громадської безпеки у взаємодії з: муніципальними комунальними підприємствами з питань безпеки, приватними детективами та охоронними компаніями, суб'єктами сфери технічних засобів безпеки, громадськими

формуваннями, добровільними загонами пожежної безпеки, громадськими інспекторами та ін.

- Операційна ціль Е.1.3. Концептуальне обґрунтування структури та функцій ситуаційних центрів місцевого рівня, експертна підтримка ОМС в громадах при їх створенні та функціонуванні.
- Операційна ціль Е.1.4. Консультативна та експертна підтримка формування бюджетних програм та проектів ОМС в галузі громадської безпеки та запобігання надзвичайним ситуаціям «Безпечна громада».

Стратегічна ціль Е.2. Сприяння вирішення системних проблем громад у сфері безпеки.

- Операційна ціль Е.1.1. Створення ситуаційних центрів місцевого рівня на основі співпраці між територіальною громадою та поліцією (як окремих підрозділів, чи в рамках діючих);
- Операційна ціль Е.1.2. Економія фінансових витрат та підвищення ефективності використання технічних засобів контролю шляхом багатоцільового, спільного їх використання органами правопорядку, місцевими органами управління комунальним господарством, зацікавленими комерційними структурами.

Стратегічний напрямок Ф. Сприяння сталому розвитку України.

Стратегічна ціль Ф.1. Посилення безпеки дорожнього руху.

- Операційна ціль Ф.1.1. Аналітика соціально-економічних наслідків втрат від дорожньо-транспортних пригод.

Стратегічна ціль Ф2. Формулювання економічних інтересів населення України.

- Операційна ціль Ф.2.1. Проведення соціологічного дослідження щодо економічних інтересів населення.
- Операційна ціль Ф.2.2. Підготовка аналітичних матеріалів щодо економічних інтересів населення.

Стратегічна ціль Ф3. Зелений, екологічний та безпечний транспорт.

- Операційна ціль Ф3.1. Аналітика щодо можливостей використання зеленого транспорту в Україні та його ефективності.
- Операційна ціль Ф.3.2. Інформування суспільства щодо перспектив зеленого, екологічного, безпечного транспорту.

6. ПЛАН РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ

Стратегічний напрямок	Активність	Строк	Джерела фінансування
Стратегічний напрямок А Стратегічна ціль А.1	Експертиза законопроектів, їх адвокація та моніторинг виконання	Постійно	Кошти міжнародної фінансової допомоги (МФД), власні кошти організацій та безповоротна фінансова допомога.
Стратегічний напрямок В Стратегічна ціль В1	Експертиза законопроектів. Проведення інформаційної кампанії	Постійно	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль В2	Експертна робота, аналітичне дослідження.	2019	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічний напрямок С Стратегічна ціль С1.	Адвокаційна кампанія. Експертиза чинного законодавства на відповідність міжнародним стандартам та нормам ЄС	2019	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль С2	Адвокаційна кампанія. Експертиза чинного законодавства на відповідність міжнародним стандартам та нормам ЄС	2019	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль С3.	Адвокаційна кампанія. Експертиза чинного законодавства на відповідність міжнародним стандартам та нормам ЄС	До ратифікації постійно	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічний напрямок Д Стратегічна ціль D1.	Аналітичні дослідження. Інформаційна кампанія	2019	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль D2.	Проведення освітніх заходів. Інформаційна кампанія.	4 рази на рік/постійно	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічний напрямок Е. Стратегічна ціль Е1.	Аналітичне дослідження. Проведення освітніх заходів. Інформаційна кампанія	2020	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль Е2.	Аналітичне дослідження. Проведення освітніх заходів. Інформаційна кампанія	2020	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога

Стратегічний напрямок F. Стратегічна ціль F1.	Аналітичне дослідження. Експертиза нормативної бази. Адвокаційна кампанія	2020	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль F2.	Аналітичне дослідження. Інформаційна кампанія	2020	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога
Стратегічна ціль F3.	Аналітичне дослідження. Інформаційна кампанія	2020	Кошти МФД, власні кошти, безповоротна допомога

7. МОНІТОРИНГ ТА ОЦІНКА

I. Моніторинг та оцінка діяльності організації

Оцінка є однією з функцій управління проектом та інструментом для отримання нового знання. Ми оцінюємо те, що було зроблене, для поліпшення подальшої роботи. Оцінка, аналіз та інтерпретація змін допомагає Організації:

- визначити, наскільки ми досягли запланованих цілей;
- зрозуміти, наскільки вірні були припущення щодо того, що сталося;
- судити про ефективності, результативності та стійкості результатів роботи.

Визначення оцінки	Призначення оцінки
Процес, в ході якого намагаються визначити, як можна більш систематично й об'єктивно, цінність або значення проекту з точки зору впливу на соціальну проблему. Це судження ґрунтується на таких загальних «критеріях оцінки», як доречність, ефективність, результативність, вплив і стійкість. Оцінка повинна забезпечити достовірну та корисну інформацію, щоб отриманий досвід був врахований при прийнятті рішень партнерами за програмою і донорами.	- Підвищити якість проекту або програми, поліпшити методи і результати; - Придбати знання, особливо про досвід, який можна використовувати в інших проектах, програмах і ситуаціях; - Довести, що результати проекту або програми дійсно були отримані.

Моніторинг можна визначити як безперервний і методичний процес збору даних та інформації протягом всього життєвого циклу проекту. Зібрана інформація використовується для регулярної оцінки проекту; таким чином, можна коригувати хід проекту без зупинки роботи. Моніторинг також використовується для систематичного відстеження ситуації і для виявлення тенденцій. Наприклад, можна відстежувати зміни в навколишньому середовищі або становище осіб з особливими потребами.

Визначення моніторингу	Призначення моніторингу
<p>Процес відстеження або вимірювання того, що відбувається. Включає два види моніторингу:</p> <ul style="list-style-type: none"> • моніторинг виконання передбачає вимірювання ходу реального процесу щодо початкового плану втручання в ситуацію (наприклад, програми, стратегії) і ступеня досягнення конкретних цілей; • моніторинг ситуації припускає вимір того, як змінюється - або не змінюється - певний параметр або набір параметрів в ході проекту (наприклад, становище дітей і жінок, або ситуація в країні в цілому). 	<ul style="list-style-type: none"> • забезпечити контроль, щоб роботи виконувалися згідно планом проекту; • поліпшити виконання проекту; • визначити, коли потрібно швидко адаптувати проект, особливо в умовах кризи і нестабільності; • служити джерелом інформації для оцінки; • забезпечити інформацію для обґрунтування необхідності змінити стратегію і програми (особливо моніторинг ситуації).

Основні відмінності між моніторингом та оцінкою

Принциповою відмінністю моніторингу від оцінки програм є також значно більша, ніж у моніторингу, глибина аналізу. Оцінка передбачає глибокий аналіз, а моніторинг лише відстеження поточної «картинки». Більш деталізовані відмінності відображені у таблиці.

Моніторинг	Оцінка
проводиться безперервно	Проводиться на ключових етапах реалізації програми
Проект приймається в існуючому вигляді без змін;	Проект піддається аналізу з метою оптимізації / поліпшення;
Заплановані результати та діяльність порівнюються з фактичними.	Аналізуються причини досягнення або недосягнення запланованих результатів
Отримана інформація використовується для поліпшення роботи по проекту	Отримана інформація може використовуватися як для поліпшення роботи з даного проекту, так і для уточнення планів на майбутнє

З технічної точки зору головні відмінності між моніторингом та оцінкою полягають в тому, що:

- Моніторинг - постійно діюча система, а оцінка проводиться час від часу;

- Система моніторингу заснована виключно на вимірах значень індикаторів, оцінка ж проводиться з урахуванням даних моніторингу (значень індикаторів), але не обмежується ними.

Саме тому системи моніторингу та оцінки є взаємодоповнюючими, але ніяк не можуть замінити один одного.

II. Характеристика оцінки, її призначення та етапи здійснення.

На різних стадіях проекту ми проводимо різні типи оцінки, для кожного з етапів існують свої питання. При впровадженні системи моніторингу або проведенні оцінки існує три великих питання оцінки для конкретних учасників проекту.

- «Чи робимо ми те, що повинні робити?» - Відповідь потрібна менеджерам проектів, щоб перевірити, чи виконується технічне завдання (самоконтроль).
- «Приводять наші дії до змін?» - Відповідь потрібна всім зацікавленим сторонам, для оцінки виміру соціального впливу.
- «Чи ефективно ми працюємо?» - Відповідь надасть інформацію про те, чи є актуальною наша діяльність, і рухаємося ми у стратегічно правильному напрямку (стратегічна відповідність).

Експертиза проекту (попередня оцінка). Після того, як проект написаний і оформлений, його необхідно оцінити. Така оцінка визначає, наскільки проект наближає вирішення проблеми і відповідає потребам цільових груп. Ми оцінюємо не тільки сам проект і закладені в ньому заходи, але і те, наскільки організація проекту забезпечена кадрами, а також фінансову та організаційну обґрунтованість планованих дій. Це дозволяє судити про реалістичність і потенційної успішності проекту.

Основні показники, яким повинен відповідати проект:

- актуальність і затребуваність поставлених цілей;
- відповідність планованих результатів проекту поставленим цілям;
- інноваційність механізмів реалізації проекту, що дозволяють у тому числі знизити витрати на його реалізацію;
- наявність у організації ресурсів, необхідних для реалізації проекту.

Моніторинг та проміжна оцінка. На стадії реалізації проекту крім моніторингу, який проводиться безперервно, також здійснюємо проміжну оцінку. В її ході підводяться проміжні підсумки, і визначається, наскільки зроблені кроки правильні і приведуть до успішного завершення проекту. Результати такої оцінки допоможуть скорегувати стратегію і вибрати ті чи інші дії в наступній фазі проекту. При розробці питань для проміжної оцінки спочатку потрібно вирішити, яка інформація про проект є найбільш важливою. Нижче наведено список питань, які слід використовувати при проміжній оцінці.

- На підставі чого приймається рішення про те, що певні продукти або послуги проекту необхідні його благоотримувачам / клієнтам / споживачам цих послуг?
- Яким чином виконавці / співробітники проекту вирішують, які саме послуги надаються тому чи іншому клієнтові?
- Що потрібно від виконавців проекту для надання цих продуктів або послуг?
- Яким чином клієнти дізнаються про проект і отримують доступ до нього?
- Які вимоги пред'являються до клієнтів / користувачам послуг проекту?
- Який загальний алгоритм проекту, тобто процес, який проходять клієнти від моменту першого контакту з проектом до моменту отримання послуги і далі?
- Що є сильними сторонами проекту з точки зору його клієнтів?
- Що є сильними сторонами проекту з точки зору його виконавців?
- Які найбільш типові скарги з боку виконавців програми та її клієнтів?
- Які рекомендації щодо поліпшення проекту пропонують його виконавці та клієнти?

Фінальна оцінка проводиться на стадії закінчення проекту. Вона використовується для підведення підсумків виконання проекту. Результати підсумкової оцінки складають основу змістовного звіту за проектом.

Оцінка впливу (ефекту) проводиться через деякий час після закінчення проекту. Оцінка перевіряє, наскільки стійкі результати проекту, як дії проекту вплинули на проблему, чи відбулися зміни в добробуті клієнтів / благоотримувачів проекту.

Крім того, що оцінка впливу перевіряє тривалість результатів проекту і показує, як дії проекту вплинули на проблему, оцінка впливу допомагає підвищити ефективність програм, оскільки звертається до наступних питань:

1. Чи досягає проект запланованих цілей?
2. Чи можуть зміни, що відбулися в цільовій групі, бути пояснені даним проектом, або вони виникли під впливом якихось інших паралельних чинників?
3. Різняться чи ефект впливу проекту для різних груп благоотримувачів, різних регіонів і в різні часові проміжки?
4. Чи має проект якісь побічні ефекти, позитивні або негативні?
5. Наскільки ефективний цей проект порівняно з іншими проектами, спрямованими на досягнення цих же цілей?
6. Чи ефективний проект з точки зору витрачених на нього ресурсів?

Індикатори

План моніторингу передбачає щомісячний збір інформації по основним індикаторам діяльності та щоквартальне анкетування співробітників щодо оцінки ними ефективності реалізації окремих напрямків діяльності

1. Основні індикатори діяльності:

1.1. Кількісні:

- Кількість учасників заходів Організації;

- Кількість партнерських недержавних та громадських організацій, що співпрацюють з Організацією;
- Кількість партнерів - ЗМІ, що висвітлюють діяльність Організації;
- Кількість згадок про проекти та заходи Організації у всіх типах ЗМІ (загальнонаціональні, регіональні; друковані, інтернет - видання, ТБ, радіо);
- Кількість реалізованих проектів та програм за напрямками діяльності;
- Кількість осіб, залучених до проектів Організації;
- Кількість законодавчих норм, розроблених Організацією відповідно до пріоритетів діяльності.

1.2. Якісні:

- зростання авторитетності та впливовості Організації;
- диверсифікація джерел фінансування;
- розробка нових програм;
- ступінь інформованості українського суспільства по ключових питаннях діяльності Організації;
- якісні зміни законодавства, що регулюють сферу діяльності Організації.

Оцінка окремих напрямів діяльності здійснюється відповідно до наступних критеріїв:

- **Відповідність**, тобто сумісність завдань напрямку з реальними проблемами цільової аудиторії та статутної діяльності.
- **Результативність**, тобто рівень досягнення та реалізації визначених завдань і заходів, їх наслідки та вплив на становище бенефіціарів.
- **Ефективність**, тобто забезпечення реалізації завдань за помірні ресурси.
- **Сталість**, тобто ймовірність продовження позитивного впливу реалізації напрямку після закінчення періоду конкретного проекту.
- **Вплив**, тобто ефект, що дала діяльність